



Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 102/12
Люксембург, 19 юли 2012 г.

Решение по дело C-337/09
Съвет/Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd

Съдът отхвърля жалбата на Съвета по дело за антидъмпинг на китайското дружество Xinanchem, специализирано в производството на глифозат

Контролът на китайската държава върху общото събрание на акционерите на Xinanchem не изключва автоматично възможността това дружество да се ползва от статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика

Европейският съюз защитава вътрешния си пазар от дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Съюза, тоест от вноса на стоки с изкуствено ниски цени. Съгласно „основния антидъмпингов“ регламент¹, тези стоки са предмет на процедура, която има за цел да установи тяхната нормална стойност. В действителност разликата между нормалната и декларираната стойност служи за установяване на размера на антидъмпинговото мито, което трябва да се наложи на вносителя, за да се лиши последния от конкурентното предимство, с което разполага благодарение на дъмпинга.

При дъмпингов внос на стоки с произход от страна без пазарна икономика нормалната стойност по правило се определя въз основа на цената или изградената стойност в трета аналогична страна с пазарна икономика. Ако обаче се установи — по искане на производител, който е субект на антидъмпингово разследване и е от определени трети страни без пазарна икономика, сред които и Китай — че за този производител преобладават условия на пазарна икономика, той се третира като производител от трета страна с пазарна икономика. За да може да се ползва от статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика („СПИ“), производителят трябва да представи доказателства за това, че решенията му относно цените и разходите за вложените материали се взимат в отговор на сигнали от пазара, които отразяват предлагането и търсенето, и без значителна намеса на държавата в това отношение. Предоставянето на „СПИ“ изисква антидъмпинговият марж да се изчислява въз основа на индивидуални данни за производителя, което по правило води до по-малък или дори до никакъв антидъмпингов марж.

През 1998 г. Съветът установява антидъмпингово мито върху вноса на глифозат с произход от Китай — основен химически хербицид, широко използван от земеделските производители в целия свят.

При преразглеждането на тези антидъмпингови мерки през 2003 г., Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group („Xinanchem“) — дружество, учредено по китайското право, което произвежда и продава глифозат на китайския и световния пазар, иска статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика.

¹ Регламент (ЕО) № 384/96 на Съвета от 22 декември 1995 година за защита срещу дъмпингов внос на стоки от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 56, 1996 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 12, стр. 223), изменен с Регламент (ЕО) № 461/2004 на Съвета от 8 март 2004 година (ОВ L 77, стр. 12; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 34, стр. 171).

През 2004 г. по предложение на Комисията Съветът приема регламент² за удължаване на тези антидъмпингови мерки. С този регламент искането на Xinanchem е отхвърлено по-специално с мотива, че в качеството си на акционер китайската държава упражнява значителен контрол върху това дружество и се намесва при определянето на експортните цени посредством система за потвърждаване, управлявана от Китайската търговска палата. Така на Xinanchem се налага общо антидъмпингово мито в размер на 29,9 % въз основа на данните получени от производители от трета страна с пазарна икономика, в случая Бразилия.

Xinanchem подава жалба срещу този регламент пред Общия съд, който с решението си от 17 юни 2009 г.³ отменя този регламент, доколкото се отнася до това дружество.

Общият съд констатира, че в качеството си на миноритарен акционер в това дружество и поради широкото разпределение на акции, които не са собственост на държавата, китайската държава контролира общото събрание на това дружество, което избира членовете на управителния съвет. Общият съд приема обаче, че държавният контрол от страна на китайската държава по принцип не може да се приравни на значителна намеса на държавата в решенията на производителя относно цените и разходите за вложените материали⁴. Ето защо Съветът и Комисията не могат да откажат автоматично да признаят на Xinanchem статута на предприятие, функциониращо в условията на пазарна икономика, без да вземат предвид предоставените от това дружество доказателства.

От друга страна, Общият съд посочва, че представените от Xinanchem доказателства могат да удостоверят, че механизмът за потвърждаване на договорите за износ, управляван от Китайската търговска палата, не е наложен от китайската държава и че Xinanchem е било свободно да определя експортните си цени. От това Общият съд достига до извода, че без да се поставя под съмнение доказателствената стойност на тези доказателства или обстоятелството, че те са достатъчни, институциите не са могли да заключат, че посредством посочения механизъм държавата упражнява значителен контрол върху тези цени.

Съветът обжалва решението на Общия съд пред Съда.

В постановеното днес съдебно решение, Съдът констатира, че основният „антидъмпингов регламент“ не забранява всяка намеса на държавата в предприятията на производителите, а само значителната намеса в решенията относно цените и разходите за вложените материали на тези предприятия. Доколкото този регламент има за цел да гарантира, че посочените решения се приемат съгласно приложимите в пазарна икономика условия, държавна намеса, която нито по естеството си, нито по последиците си може да направи тези решения несъвместими с условията на пазарна икономика, не може да се счита за значителна.

При тези обстоятелства Съдът потвърждава констатацията на Общия съд, че контролът, който упражнява в случая китайската държава, в качеството си на миноритарен акционер, върху Xinanchem не може да се приравни автоматично на значителна намеса на държавата в решенията на това дружество относно цените и разходите за вложените материали.

² Регламент (ЕО) № 1683/2004 на Съвета от 24 септември 2004 година за въвеждане на окончателно антидъмпингово мито върху внос на глифозат с произход Китайската народна република (ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 36, стр. 144). На 13 декември 2010 г. Съветът приема Регламент за изпълнение (ЕС) № 1187/2010 за прекратяване на антидъмпинговата процедура във връзка с вноса на глифозат с произход от Китайската народна република (ОВ L 332, стр. 31). Този регламент отменя, с влизането си в сила на 17 декември 2010 г., антидъмпинговите мерки относно този внос и прекратява свързаната с тях процедура. Все пак тъй като в настоящия случай фактите са настъпили преди тази дата, Регламент 1683/2004 е приложим.

³ Решение на Общия съд от 17 юни 2009 г. по дело Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group/Съвет ([T-498/04](#)).

⁴ Разходите за вложените материали включват по-специално суровините, разходите за технологии и труд, продукция, продажби и инвестиции.

В това отношение Съдът подчертава, че такъв контрол не е несъвместим по естеството си с правилата на пазарната икономика и не означава непременно, че китайската държава действително се е намесвала значително в решенията на Xinanchem относно цените и разходите за вложените материали. Съдът заключава, че Съветът и Комисията трябва да преценят дали предоставените от това дружество доказателства са достатъчни, за да се установи че то приема решенията си относно цените и разходите за вложените материали като взема предвид сигналите от пазара и без значителна намеса на държавата, което обаче не е направено от тези институции.

Съдът все пак уточнява, че в контекста на държава без пазарна икономика, обстоятелството че установено в тази държава дружество се контролира de facto от публични акционери обосновава наличието на сериозни сменения относно това дали управителният съвет на това дружество е достатъчно независим от държавата, за да може да приема решенията относно цените и разходите за вложените материали самостоятелно в отговор на сигналите от пазара. Така при преценката на предоставените от Xinanchem доказателства Съветът и Комисията са могли да вземат предвид това обстоятелство.

По-нататък, що се отнася до механизма за потвърждаване на договорите за износ, Съдът отхвърля довода, съгласно който обстоятелството, че китайската търговска палата е имала възможност да откаже да потвърди договорите за износ в случай на неспазване на референтната цена представлява на пръв поглед достатъчно доказателство за намеса при определянето на цените. В това отношение Съдът констатира, че институциите не могат да ограничат преценката си до анализ на положението, такова каквото е „на пръв поглед“, когато производителят предоставя доказателства, които могат да опровергават това положение. Всъщност широката свобода на преценка, с която разполагат Съвета и Комисията в областта на търговските мерки за защита, не ги освобождава от задължението да отчетат надлежно тези доказателства.

Предвид това, че не може да се уважи нито един от доводите на Съвета и Комисията, **Съдът отхвърля изцяло жалбата.**

ЗАБЕЛЕЖКА: Решенията или определенията на Общия съд подлежат на обжалване пред Съда, което се ограничава само до правни въпроси. По принцип обжалването няма суспензивно действие. Ако жалбата е допустима и основателна, Съдът отменя решението на Общия съд. Когато фазата на производството позволява това, Съдът може сам да постанови окончателно решение по делото. В противен случай той връща делото на Общия съд, който е обвързан с решението, постановено от Съда в рамките на обжалването.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708

Кадри от обявяването на решението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106